

Mál nr. 154/2016**M og
vátryggingafélagið V v. skipatryggingar R.****Sjómaður slasast við vinnu 7.2.2015.****Tilkynningarfrestur 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004.****Gögn.**

1. Málskot móttengið þ.12.5.2016 ásamt fylgiskjöllum 1-7.
2. Bréf V dags. 23.5.2016.
3. Viðbótargögn frá lögmanni M, launaseðill og læknabréf.

Málsatvik.

M var að vinna í lest og var að setja fiskikar upp í 4.hæð þegar hönd hans klemmdist á milli karsins og járngrindar með þeim afleiðingum að M slasaðist þannig að hluti af fingurgóm hægri litlafingurs hjóst af. M krefst bóta úr slysatryggingu skv. skipatryggingu R hjá V. V hafnar bótaskyldu og segir ekkert liggja fyrir í málinu af hálfu M varðandi málavexti eða ágreiningsefni, en af fyrri samskiptum megi þó ráða að ágreiningur sé um það hvort ársfrestur skv. 1. mgr. 124.gr. vátryggingasamningalaga nr. 30/2004 hafi verið liðinn eða ekki.

V segir að tjón M hafi komið fram á slysdegi og M hefði þá átt að geta gert sér grein fyrir að slysið hefði varanlegar afleiðingar fyrir hann og rétt sé því að miða upphaf ársfrestsins við tjónsdag. V segir að þ.10.5.2015 hafi lögmaður M sent V tölvupóst og óskað eftir afritum af gögnum málsins og V svarar því bréfi þ.11.5.2015 og segir ekkert vinnuslys skráð á M og lögmaðurinn beðinn um að senda frekari upplýsingar m.a. um vinnuveitanda, lýsingu á tjónsatburði, umboði og hvaða kjarasamning M heyri undir. V segir að þ.5.4.2016 eða 14 mánuðum eftir slysdeginn hafi lögmaður M sent póst þar sem hann spyrji hvort þetta sé ekki allt skráð og allt klárt ásamt nokkrum gögnum. V segir að höfnun á greiðsluskyldu hafi síðan verið send lögmanni M þ.11.4.2016. V segist ekki geta litið svo á að gerðar hafi verið kröfur um bætur þegar lögmaður M biður um gögn í máli sem V hafi verið algerlega ókunnugt um.

Álit.

Í 1.mgr. 124.gr. laga um vátryggingasamninga segir að sá sem rétt á til bóta samkvæmt slysatryggingu, sjúkratryggingu eða heilsutryggingu með eða án uppsagnarréttar glati þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á eða því hafi ekki borist tilkynning um vátryggingaratburð með öðrum hætti. Í máli þessu liggur fyrir að V barst ekki krafa um bætur frá M eða V tilkynnt um vátryggingaratburð með öðrum hætti innan árs frá því að M fékk vitneskju um þau atvik sem bótakrafa hans er reist á, en með hliðsjón af eðli líkamstjónsins má ætla að M hafi mátt vita um atvik sem krafa hans er reist á á slysdegi. Fyrirspurn lögmanns varðandi gögn í máli sem V hafði enga vitneskju verður ekki talin fullnægjandi sem tilkynning um tjón í skilningi sömu 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga. M á því ekki rétt á bótum úr skipatryggingu R hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr skipatryggingu M hjá V.

Reykjavík, 24.6.2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.